

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B**   **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/105/EG**
av den 16 december 2008

om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG

(EUT L 348, 24.12.2008, s. 84)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

	nr	sida	datum
► <u>M1</u> Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/39/EU av den 12 augusti 2013	L 226	1	24.8.2013

Rättad genom:

► **C1** Rättelse, EUT L 218, 14.8.2013, s. 30 (2008/105/EG)

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
2008/105/EG**

av den 16 december 2008

om miljö kvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kemisk förorening av ytvatten utgör ett hot mot såväl vattenmiljön, genom verkningar som akut och kronisk toxicitet för vattenorganismer, ackumulering i ekosystemet och förluster av livsmiljöer och biodiversitet, som ett hot mot människors hälsa. Det är vid själva källan som orsakerna till föroreningar i första hand bör identifieras och utsläppen bekämpas så ekonomiskt och ekologiskt effektivt som möjligt.
- (2) I enlighet med artikel 174.2 andra meningen i fördraget ska gemenskapens miljöpolitik bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöföretoring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren ska betala.
- (3) I enlighet med artikel 174.3 i fördraget ska gemenskapen när den utarbetar sin miljöpolitik beakta tillgängliga vetenskapliga och tekniska data, miljöförhållanden i gemenskapens olika regioner, den ekonomiska och sociala utvecklingen i gemenskapen som helhet och en balanserad utveckling i dess regioner samt de potentiella fördelar och kostnader som är förenade med att åtgärder vidtas eller inte vidtas.
- (4) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽³⁾ fastställs att miljö, hälsa och livskvalitet är ett av

⁽¹⁾ EUT C 97, 28.4.2007, s. 3.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 22 maj 2007 (EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 90), rådets gemensamma ståndpunkt av den 20 december 2007 (EUT C 71 E, 18.3.2008, s. 1) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 juni 2008 (ännu ej offentliggjord i EUT). Rådets beslut av den 20 oktober 2008.

⁽³⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

▼B

de huvudsakliga miljömålen i det programmet. I beslutet betonas särskilt behovet att fastställa mer specifik lagstiftning inom vattenpolitikens område.

- (5) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽¹⁾ fastställs en strategi mot förorening av vatten och krävs kompletterande särskilda åtgärder för reglering av föroreningar och miljökvalitetsnormer. Det här direktivet fastställer miljökvalitetsnormer i enlighet med bestämmelserna och målen i direktiv 2000/60/EG.
- (6) I enlighet med artikel 4 i direktiv 2000/60/EG, särskilt punkt 1 a, bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med artikel 16.1 och 16.8 i det direktivet, för att gradvis minska förorening från prioriterade ämnen och för att utsläpp och spill av prioriterade farliga ämnen ska upphöra eller stegvis elimineras.
- (7) Ett stort antal gemenskapsrättsakter har antagits sedan år 2000 vilka utgör åtgärder för utsläppsreglering i enlighet med artikel 16 i direktiv 2000/60/EG avseende enskilda prioriterade ämnen. Dessutom ingår många åtgärder för miljöskydd i andra delar av den gällande gemenskapslagstiftningen. Det är därför viktigare att genomföra och se över befintliga instrument än att fastställa nya regleringar.
- (8) När det gäller utsläppsreglering för prioriterade ämnen från sådana punktkällor och diffusa källor som avses i artikel 16 i direktiv 2000/60/EG, verkar det vara mer kostnadseffektivt och proportionellt för medlemsstaterna att vid behov, utöver genomförandet av annan befintlig gemenskapslagstiftning, inkludera lämpliga regleringsåtgärder enligt artikel 10 i direktiv 2000/60/EG i det åtgärdsprogram som ska upprättas för varje avrinningsdistrikt i enlighet med artikel 11 i det direktivet.
- (9) Medlemsstaterna bör förbättra befintliga kunskaper och uppgifter om källorna till prioriterade ämnen och föroreningssätt i syfte att fastställa möjligheter till målinriktade och effektiva kontroller. Medlemsstaterna bör bland annat övervaka sediment och biota på lämpligt sätt och med tillfredsställande frekvens för att få fram tillräckligt med uppgifter för en tillförlitlig långsiktig trendanalys av de prioriterade ämnen som tenderar att ackumuleras i sediment och/eller biota. Resultaten från övervakningen, inklusive övervakningen av sediment och biota, bör i den utsträckning som krävs i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område ⁽²⁾, göras tillgängliga för att ligga till grund för framtida kommissionsförslag enligt artikel 16.4 och 16.8 i direktiv 2000/60/EG.

⁽¹⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 331, 15.12.2001, s. 1.

▼ **B**

- (10) I beslut nr 2455/2001/EG fastställs en första förteckning över 33 ämnen eller grupper av ämnen som har prioriterats för åtgärder på gemenskapsnivå. Vissa av dessa prioriterade ämnen har definierats som prioriterade farliga ämnen för vilka medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att utsläpp och spill ska upphöra eller stegvis elimineras. Det är emellertid omöjligt att helt eller stegvis eliminera utsläpp och spill från alla potentiella källor av ämnen som förekommer naturligt eller bildas genom naturliga processer. Vissa ämnen har varit föremål för granskning och bör omklassificeras. Kommissionen bör fortsätta att granska förteckningen över prioriterade ämnen och därvid prioritera ämnen för vilka åtgärder ska vidtas på grundval av överenskomna kriterier som påvisar risken för, eller via, vattenmiljön i enlighet med den tidsplan som anges i artikel 16 i direktiv 2000/60/EG och bör, beroende på vad som är lämpligt, lägga fram förslag.
- (11) I gemenskapens intresse och med tanke på en effektivare kontroll av ytvattenskyddet är det lämpligt att miljökvalitetsnormer upprättas på gemenskapsnivå för föroreningar som klassificerats som prioriterade ämnen medan medlemsstaterna, vid behov, får fastställa nationella regler för återstående föroreningar, om inte annat följer av relevanta gemenskapsregler. Åtta förorenande ämnen som omfattas av tillämpningsområdet för rådets direktiv 86/280/EEG av den 12 juni 1986 om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av vissa farliga ämnen som ingår i förteckning 1 i bilagan till direktiv 76/464/EEG ⁽¹⁾, och som ingår i den grupp av ämnen för vilka medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att uppnå god kemisk status senast 2015, om inte annat följer av artiklarna 2 och 4 i direktiv 2000/60/EG, har dock inte förts in i förteckningen över prioriterade ämnen. De gemensamma normer som har fastställts för dessa föroreningar visade sig dock vara användbara och det är därför lämpligt att kontrollen av normerna för dessa föroreningar hålls kvar på gemenskapsnivå.
- (12) Bestämmelserna rörande aktuella miljökvalitetsnormer i rådets direktiv 82/176/EEG av den 22 mars 1982 om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från klor-alkaliindustrin ⁽²⁾, rådets direktiv 83/513/EEG av den 26 september 1983 om gränsvärden och kvalitetsmål för kadmiumutsläpp ⁽³⁾, rådets direktiv 84/156/EEG av den 8 mars 1984 om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från andra källor än klor-alkaliindustrin ⁽⁴⁾, rådets direktiv 84/491/EEG av den 9 oktober 1984 om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av hexaklorcyklohexan ⁽⁵⁾ och direktiv 86/280/EEG, blir följaktligen överflödiga och bör utgå.

⁽¹⁾ EGT L 181, 4.7.1986, s. 16.

⁽²⁾ EGT L 81, 27.3.1982, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 291, 24.10.1983, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 74, 17.3.1984, s. 49.

⁽⁵⁾ EGT L 274, 17.10.1984, s. 11.

▼B

- (13) Vattenmiljön kan utsättas för kemisk förorening på både kort och lång sikt och därför bör data om både akuta och kroniska verkningar användas som grund när miljökvalitetsnormer fastställs. I syfte att trygga ett tillräckligt skydd för vattenmiljön och människors hälsa bör miljökvalitetsnormer uttryckta som ett medelvärde på årsnivå fastställas på en nivå som ger skydd mot långtidsexponering och kvalitetsnormer med högsta tillåtna koncentrationer fastställas på en nivå som ger skydd mot korttidsexponering.
- (14) I enlighet med bestämmelserna i avsnitt 1.3.4 i bilaga V till direktiv 2000/60/EG får medlemsstaterna vid övervakningen av efterlevnaden av miljökvalitetsnormerna, inklusive de normer som är angivna som högsta tillåtna koncentrationer, införa statistiska metoder, t.ex. percentilberäkning, för att hantera avvikande värden, dvs. extrema avvikelser från medelvärdet, och felaktiga avläsningar för att se till att en godtagbar konfidens- och precisionsnivå uppnås. För att kunna jämföra medlemsstaternas övervakning, är det lämpligt att föreskriva att detaljerade regler för sådana statistiska metoder ska fastställas genom ett kommittéförfarande.
- (15) För de flesta ämnen bör fastställandet av värden för miljökvalitetsnormer på gemenskapsnivå för närvarande begränsas till ytvatten. Vad gäller hexaklorbensen, hexaklorbutadien och kvicksilver kan skydd mot indirekta verkningar och sekundär förgiftning dock inte tryggas enbart genom miljökvalitetsnormer för ytvatten på gemenskapsnivå. Det är därför lämpligt att fastställa miljökvalitetsnormer för biota på gemenskapsnivå för dessa tre ämnen. För att ge medlemsstaterna flexibilitet beroende på deras övervakningsstrategi bör medlemsstaterna kunna välja mellan att övervaka och tillämpa dessa miljökvalitetsnormer när det gäller biota eller att fastställa strängare miljökvalitetsnormer för ytvatten som ger samma skyddsnivå.
- (16) Medlemsstaterna bör dessutom kunna fastställa miljökvalitetsnormer för sediment och/eller biota på nationell nivå och tillämpa dessa normer i stället för de miljökvalitetsnormer för vatten som anges i detta direktiv. Sådana miljökvalitetsnormer bör fastställas genom ett öppet förfarande med meddelanden till kommissionen och andra medlemsstater för att trygga en skyddsnivå som är likvärdig med de miljökvalitetsnormer för vatten som har fastställts på gemenskapsnivå. Kommissionen bör sammanfatta dessa meddelanden i sina rapporter om genomförandet av direktiv 2000/60/EG. Sediment och biota förblir dessutom viktiga medel när det gäller övervakning av vissa ämnen som har en stark tendens att ackumuleras. I syfte att bedöma de långsiktiga verkningarna av antropogen aktivitet och trender, bör medlemsstaterna dessutom vidta åtgärder, om inte annat följer av artikel 4 i direktiv 2000/60/EG, för att se till att de befintliga föroreningsnivåerna i biota och sediment inte avsevärt ökar.
- (17) I enlighet med artikel 13 i, och bilaga VII.A.5 till, direktiv 2000/60/EG bör varje undantag från tillämpningen av miljökvalitetsnormerna för prioriterade ämnen som tillämpas på vattenförekomster i enlighet med artikel 4.4–4.6 i det direktivet och med hänsyn tagen till artikel 4.8 och 4.9 i detsamma, rapporteras i

▼B

förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt. Förutsatt att kraven i artikel 4 i direktiv 2000/60/EG, inbegripet villkoren för undantag, uppfylls, kan verksamheter, inklusive muddringsarbeten och fartygstrafik som leder till utsläpp och spill av prioriterade ämnen äga rum.

- (18) Medlemsstaterna måste följa rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten⁽¹⁾ och reglera ytvatten som används för uttag av dricksvatten i enlighet med artikel 7 i direktiv 2000/60/EG. Det här direktivet bör därför genomföras utan att det påverkar eventuella befintliga krav på strängare normer.
- (19) I närheten av utsläpp från punktkällor är föroreningskoncentrationerna i regel högre än miljökoncentrationerna i vatten. Därför bör medlemsstaterna ha möjlighet att använda blandningszoner så länge detta inte hindrar att relevanta miljö kvalitetsnormer uppfylls i de övriga delarna av ytvattenförekomsten. Blandningszonernas omfattning bör vara begränsad till området i närheten av utsläppspunkten och bör vara proportionell. I enlighet med artikel 3.4 i direktiv 2000/60/EG bör medlemsstaterna, när det är lämpligt, tillse att kraven för att uppnå de miljömål som fastställts i artikel 4 i det direktivet är samordnade för hela avrinningsdistriktet, bl.a. genom att ange blandningszoner i gränsöverskridande vattenförekomster.
- (20) Det är nödvändigt att kontrollera att målen uppfylls när det gäller upphörande, stegvis eliminering och minskning enligt det som anges i artikel 4.1 a i direktiv 2000/60/EG, och se till att insyn lämnas i bedömningen av hur dessa skyldigheter uppfylls, särskilt när det gäller bedömning av betydande utsläpp och spill från mänsklig verksamhet. En tidtabell för minskning och upphörande eller stegvis eliminering måste relateras till ett register över föroreningar. Det bör också vara möjligt att bedöma tillämpningen av artikel 4.4–4.7 i direktiv 2000/60/EG. Likaså behövs ett lämpligt verktyg för kvantifieringen av ämnesspill som inträffar på naturlig väg eller som följer av naturliga processer, i vilket fall det är omöjligt att uppnå fullständigt upphörande eller stegvis eliminering från alla potentiella källor. För att svara mot dessa behov bör varje medlemsstat upprätta ett register över utsläpp och spill för varje avrinningsdistrikt eller del av ett avrinningsdistrikt inom sitt territorium.
- (21) För att undvika dubbelarbete när registren upprättas och säkerställa att registren stämmer överens med andra befintliga verktyg inom området för ytvattenskydd, bör medlemsstaterna använda information som har samlats in enligt direktiv 2000/60/EG och enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 330, 5.12.1998, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 33, 4.2.2006, s. 1.

▼B

- (22) I syfte att garantera ett konsekvent skydd av ytvattnet bör medlemsstater som delar på ytvattenförekomster samordna sin övervakningsverksamhet och, när det är lämpligt, sammanställningen över register.
- (23) Medlemsstaterna bör ges möjlighet att utifrån egna behov välja en lämplig referensperiod på ett år för att mäta grundvärden för registret. Hänsyn bör dock tas till det faktum att spill från applicering av bekämpningsmedel kan variera kraftigt från år till år på grund av varierande appliceringsmängder, t.ex. på grund av olika väderleksförhållanden. Medlemsstaterna bör därför ges möjlighet att välja en referensperiod på tre år för vissa ämnen som omfattas av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾.
- (24) För en optimal användning av registret är det lämpligt att fastställa en tidsgräns för kommissionens kontroll av att registrets värden för utsläpp och spill innebär en förbättring av efterlevnaden av de mål som anges i artikel 4.1 a i direktiv 2000/60/EG, med beaktande av artikel 4.4 och 4.5 i det direktivet.
- (25) Tekniska riktlinjer bör utvecklas för att bidra till harmoniseringen av de metoder som medlemsstaterna använder för att upprätta register över utsläpp och spill, inklusive spill från föroreningar som ackumulerats i sedimenten.
- (26) Flera medlemsstater påverkas av föroreningar med ursprung utanför den nationella jurisdiktionen. Det är därför lämpligt att klargöra att en medlemsstat inte ska anses ha underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv till följd av att en miljökvalitetsnorm har överskridits på grund av sådana gränsöverskridande föroreningar, förutsatt att vissa villkor har uppfyllts och att medlemsstaten på lämpligt sätt har utnyttjat de relevanta bestämmelserna i direktiv 2000/60/EG.
- (27) Kommissionen bör på grundval av rapporter från medlemsstaterna i enlighet med artikel 15 i direktiv 2000/60/EG se över behovet av att ändra befintliga rättsakter och behovet av att vidta ytterligare specifika åtgärder på gemenskapsnivå, exempelvis utsläppskontroller, samt, när det är lämpligt, lämna relevanta förslag. Kommissionen bör rapportera slutsatserna från denna översyn till Europaparlamentet och rådet inom ramen för den rapport som avses i artikel 18.1 i direktiv 2000/60/EG. När kommissionen, med beaktande av artikel 10 i direktiv 2000/60/EG, lägger fram förslag till utsläppskontrollåtgärder, bör den ta hänsyn till befintliga utsläppskontrollkrav, exempelvis dem i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ⁽²⁾, och den senaste utvecklingen inom tekniken för minskning av föroreningar.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 24, 29.1.2008, s. 8.

▼B

- (28) Kriterierna för identifiering av ämnen som är svårnedbrytbara, bioackumulerande och toxiska samt ämnen med andra motsvarande egenskaper, särskilt ämnen som är mycket svårnedbrytbara och mycket bioackumulerande enligt direktiv 2000/60/EG, fastställs i det tekniska vägledningsdokumentet för riskutvärdering till stöd för kommissionens direktiv 93/67/EEG av den 20 juli 1993 om principer för bedömning av risker för människor och miljö med ämnen som anmälts enligt rådets direktiv 67/548/EEG ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) och inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet ⁽³⁾. I syfte att säkerställa samstämmigheten i gemenskapslagstiftningen ska endast dessa kriterier tillämpas på de ämnen som är föremål för granskning enligt beslut nr 2455/2001/EG, och bilaga X till direktiv 2000/60/EG bör ersättas i enlighet med detta.
- (29) De skyldigheter som fastställs i de direktiv som uppräknas i bilaga IX till direktiv 2000/60/EG införlivades redan i direktiv 2008/1/EG och i direktiv 2000/60/EG, och minst samma nivå av skydd garanteras om miljö kvalitetsnormerna bibehålls eller ses över. I syfte att säkerställa enhetliga principer när det gäller kemisk förorening av ytvatten och för att förenkla och förtydliga den gällande gemenskapslagstiftningen inom området är det lämpligt att i enlighet med direktiv 2000/60/EG, med verkan från den 22 december 2012, upphäva direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG.
- (30) De rekommendationer som anges i direktiv 2000/60/EG, särskilt de från vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö, har beaktats.
- (31) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁴⁾ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som såvitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dem.
- (32) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att uppnå en god kemisk ytvattenstatus genom att fastställa miljö kvalitetsnormer för prioriterade ämnen och vissa andra förorenande ämnen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och det därför, för att samma skyddsnivå för ytvatten ska kunna upprätthållas i hela gemenskapen, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ EGT L 227, 8.9.1993, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1. Rättat i EUT L 136, 29.5.2007, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

▼B

- (33) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (34) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ändra del B punkt 3 i bilaga I till detta direktiv. Eftersom denna åtgärd har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv eller att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste den antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs miljö kvalitetsnormer för prioriterade ämnen och vissa andra förorenande ämnen enligt artikel 16 i direktiv 2000/60/EG, i syfte att uppnå en god kemisk ytvattenstatus och i enlighet med målen och bestämmelserna i artikel 4 i det direktivet.

▼M1

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv ska definitionerna i artikel 2 i direktiv 2000/60/EG och i artikel 2 i kommissionens direktiv 2009/90/EG av den 31 juli 2009 om bestämmelser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, om tekniska specifikationer och standardmetoder för kemisk analys och övervakning av vattenstatus ⁽²⁾ gälla.

Dessutom gäller följande definitioner:

1. *matris*: en del av vattenmiljön (vatten, sediment eller biota).
2. *biotataxon*: särskilt taxon för vattenlevande arter inom de taxonomiska nivåerna *understam*, *klass* eller deras motsvarighet.

Artikel 3

Miljö kvalitetsnormer

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1a ska medlemsstaterna på ytvattenförekomster tillämpa de miljö kvalitetsnormer som anges i del A i bilaga I, och de ska tillämpa dessa miljö kvalitetsnormer i enlighet med de krav som fastställs i del B i bilaga I.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 201, 1.8.2009, s. 36.

▼ **M1**

1a. Utan att detta påverkar de skyldigheter som följer av detta direktiv i dess lydelse av den 13 januari 2009 och särskilt målet att uppnå god kemisk ytvattenstatus beträffande de ämnen och miljökvalitetsnormer som där anges, ska medlemsstaterna tillämpa de miljökvalitetsnormer som anges i del A i bilaga I för

- i) ämnen nr 2, 5, 15, 20, 22, 23 och 28 i del A i bilaga I, för vilka reviderade miljökvalitetsnormer fastställs med verkan från och med den 22 december 2015 i syfte att uppnå god kemisk ytvattenstatus i fråga om dessa ämnen senast den 22 december 2021, genom åtgärdsprogram som anges i 2015 års förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som utarbetats i enlighet med 13.7 i direktiv 2000/60/EG, och
- ii) de nyligen identifierade ämnena nr 34–45 i del A i bilaga I med verkan från och med den 22 december 2018 i syfte att uppnå god kemisk ytvattenstatus beträffande dessa ämnen senast den 22 december 2027 och förhindra en försämring av ytvattenförekomsternas kemiska status i fråga om dessa ämnen. För detta ändamål ska medlemsstaterna senast den 22 december 2018 upprätta, och till kommissionen lämna in, ett kompletterande övervakningsprogram och ett preliminärt åtgärdsprogram som innefattar de ämnena. Ett slutgiltigt åtgärdsprogram enligt artikel 11 i direktiv 2000/60/EG ska inrättas senast den 22 december 2021 och genomföras och göras helt operationellt så snart som möjligt efter den dagen, dock senast den 22 december 2024.

Artikel 4.4–4.9 i direktiv 2000/60/EG ska i tillämpliga delar gälla för de ämnen som förtecknas i leden i och ii i första stycket.

2. För ämnena nr 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 och 44 i del A i bilaga I ska medlemsstaterna tillämpa den miljökvalitetsnorm för biota som anges i del A i bilaga I.

För andra ämnen än de som avses i första stycket ska medlemsstaterna tillämpa de miljökvalitetsnormer för vatten som anges i del A i bilaga I.

3. Avseende en eller flera kategorier av ytvatten får medlemsstaterna välja att tillämpa en miljökvalitetsnorm för en annan matris än den som anges i punkt 2 eller, i förekommande fall, för andra biotataxon än dem som anges i del A i bilaga I.

Medlemsstater som väljer det alternativ som avses i första stycket ska tillämpa den relevanta miljökvalitetsnorm som anges i del A i bilaga I eller, om det inte finns någon miljökvalitetsnorm för den matrisen eller biotataxonet, fastställa en miljökvalitetsnorm som ger minst samma skyddsnivå som den miljökvalitetsnorm som föreskrivs i del A i bilaga I.

Medlemsstaterna får endast använda sig av alternativet i första stycket i de fall de analysmetoder som tillämpas för den valda matrisen eller det valda biotataxonet uppfyller de minimikriterier som fastställs i artikel 4 i direktiv 2009/90/EG. Om dessa kriterier inte är uppfyllda för någon matris ska medlemsstaterna se till att övervakningen utförs med bästa tillgängliga teknik som inte medför orimliga kostnader och att den analysmetoden presterar åtminstone lika bra som den som finns tillgänglig för den matris som anges i punkt 2 i denna artikel för det berörda ämnet.

▼ M1

3a. Om en potentiell risk för, eller via, vattenmiljön på grund av akut exponering har konstaterats med ledning av uppmätta eller uppskattade koncentrationer eller utsläpp i miljön och om miljökvalitetsnormer för biota eller sediment tillämpas, ska medlemsstaterna se till att övervakning i ytvatten också utförs och ska tillämpa de MAC-MKN som anges i del A i bilaga I till detta direktiv i de fall sådana miljökvalitetsnormer har fastställts.

3b. Om det beräknade medelvärdet av ett mätresultat, enligt artikel 5 i direktiv 2009/90/EG, vid en mätning som utförts med hjälp av bästa tillgängliga teknik som inte medför orimliga kostnader, anges som ”under kvantifieringsgränsen” och ”kvantifieringsgränsen” för denna teknik är högre än miljökvalitetsnormen, ska resultatet för det uppmätta ämnet inte beaktas vid bedömningen av den övergripande kemiska statusen för den aktuella vattenförekomsten.

4. De ämnen för vilka miljökvalitetsnormer för sediment och/eller biota tillämpas ska övervakas av medlemsstaterna i relevant matris minst en gång om året, såvida inte tekniska kunskap och expertutlåtande motiverar ett annat intervall.

5. Medlemsstaterna ska i de uppdaterade förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som utarbetas enligt artikel 13.7 i direktiv 2000/60/EG inkludera följande information:

- a) en tabell över kvantifieringsgränserna för de analysmetoder som tillämpas och information om dessa metoders prestanda i förhållande till minimikriterierna i artikel 4 i direktiv 2009/90/EG, och
- b) för de ämnen för vilka alternativet i punkt 3 i denna artikel har använts,
  - i) skälen och grunden för det alternativet,
  - ii) om så är lämpligt, de alternativa miljökvalitetsnormer som fastställts, bevis för att miljökvalitetsnormerna erbjuder minst samma skyddsnivå som miljökvalitetsnormerna som fastställs i del A i bilaga I, inbegripet de data och metoder som använts för att utarbeta dem samt de kategorier av ytvatten för vilka de skulle gälla, och
  - iii) för jämförelse med den information som avses i led a i denna punkt, kvantifieringsgränserna för analysmetoderna för de matriser som anges i del A i bilaga I till detta direktiv och information om dessa metoders prestanda i förhållande till minimikriterierna i artikel 4 i direktiv 2009/90/EG,
- c) motivering för den övervakningsfrekvens som tillämpas i enlighet med punkt 4, om övervakningsintervallen är längre än 1 år.

5a. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att de uppdaterade förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som utarbetats i enlighet med artikel 13.7 i direktiv 2000/60/EG och som innehåller resultaten och inverkan av de åtgärder som vidtagits i avsikt att förhindra kemisk förorening av ytvatten, liksom interimrapporten enligt

▼ **MI**

artikel 15.3 i direktiv 2000/60/EG med en beskrivning av hur långt genomförandet av det planerade åtgärdsprogrammet har framskridit, görs tillgängliga elektroniskt genom en central portal för allmänheten i enlighet med artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation⁽¹⁾.

6. Medlemsstaterna ska se till att det görs långsiktiga trendanalyser av koncentrationen av de prioriterade ämnen i del A i bilaga I som tenderar att ackumuleras i sediment och/eller biota, särskilt ämnena nr 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 och 44 som företecknas i del A i bilaga I, på grundval av den övervakning av ytvattenstatus som utförts i enlighet med artikel 8 i direktiv 2000/60/EG. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder i syfte att säkerställa att koncentrationerna inte ökar signifikant i sediment och/eller relevant biota, om inte annat följer av artikel 4 i direktiv 2000/60/EG.

Medlemsstaterna ska bestämma övervakningsfrekvensen för sediment och/eller biota, för att få fram tillräckligt med uppgifter för en tillförlitlig långsiktig trendanalys. Som riktlinje bör övervakning ske vart tredje år, såvida inte teknisk kunskap och expertutlåtande motiverar ett annat intervall.

7. Kommissionen ska granska den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, inbegripet slutsatserna från de riskbedömningar som avses i artikel 16.2 a och b i direktiv 2000/60/EG och information hämtad från registrering av ämnen offentliggjord i enlighet med artikel 119 i förordning (EG) nr 1907/2006 och, om nödvändigt, föreslå att de miljö kvalitetsnormer som anges i del A i bilaga I till det här direktivet revideras i enlighet med förfarandet i artikel 294 i EUF-fördraget i linje med den tidtabell som föreskrivs i artikel 16.4 i direktiv 2000/60/EG.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 10 i de fall detta är nödvändigt för att anpassa del B punkt 3 i bilaga I till detta direktiv till den vetenskapliga eller tekniska utvecklingen.

8a. För att underlätta genomförandet av denna artikel ska tekniska riktlinjer för övervakningsstrategier och ämnesanalysmetoder, inklusive provtagning och övervakning av biota, tas fram, i möjligaste mån senast den 22 december 2014, som en del av det befintliga förfarandet för genomförande av direktiv 2000/60/EG.

Riktlinjerna ska särskilt omfatta

- a) sådan övervakning av ämnen i biota som föreskrivs i punkterna 2 och 3 i denna artikel,
- b) analysmetoder som uppfyller de minimikriterier som fastställs i artikel 4 i direktiv 2009/90/EG, med avseende på nyligen identifierade ämnen (nr 34–45 i del A i bilaga I) och ämnen för vilka strängare miljö kvalitetsnormer har fastställts (nr 2, 5, 15, 20, 22, 23 och 28 i del A i bilaga I).

⁽¹⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼ M1

8b. När det gäller ämnen för vilka det den 22 december 2014 inte har antagits några tekniska riktlinjer ska tidsfristen av den 22 december 2015 som avses i punkt 1a i förlängas till och med den 22 december 2018 samt tidsfristen av den 22 december 2021 som avses i den punkten förlängas till och med den 22 december 2027.

▼ B*Artikel 4***Blandningszoner**

1. Medlemsstaterna får ange blandningszoner nära utsläppspunkter. Koncentrationerna av ett eller flera ämnen förtecknade i del A i bilaga I får överskrida gällande miljö kvalitetsnormer inom sådana blandningszoner om detta inte hindrar att dessa normer uppfylls i övriga delar av ytvattenförekomsten.

2. Medlemsstater som anger blandningszoner ska i de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som utarbetas i enlighet med artikel 13 i direktiv 2000/60/EG inkludera en beskrivning av

- a) de tillvägagångssätt och metoder som använts för att definiera sådana zoner, och
- b) de åtgärder som vidtagits för att minska blandningszonernas omfattning i framtiden, exempelvis åtgärder enligt artikel 11.3 k i direktiv 2000/60/EG eller genom att se över de tillstånd som avses i direktiv 2008/1/EG eller de tidigare regleringar som avses i artikel 11.3 g i direktiv 2000/60/EG.

3. Medlemsstater som anger blandningszoner ska se till att utsträckningen av varje sådan zon

- a) är begränsad till området i närheten av utsläppspunkten,
- b) är proportionerlig, med hänsyn till koncentrationen av förorenande ämnen vid utsläppspunkten och till de villkor för utsläpp av förorenande ämnen som fastställts i tidigare förordningar, såsom godkännanden och/eller tillstånd, som avses i artikel 11.3 g i direktiv 2000/60/EG och all annan tillämplig gemenskapslagstiftning i överensstämmelse med principen om användning av bästa tillgängliga teknik och med artikel 10 i direktiv 2000/60/EG, särskilt efter det att dessa tidigare förordningar reviderats.

▼ M1**▼ B***Artikel 5***Register över utsläpp och spill**

1. På grundval av den information som har samlats in i enlighet med artiklarna 5 och 8 i direktiv 2000/60/EG och i enlighet med förordning (EG) nr 166/2006 samt andra tillgängliga uppgifter ska medlemsstaterna upprätta ett register, inklusive kartor om de finns tillgängliga, över utsläpp och spill för alla de prioriterade ämnen och förorenande ämnen som uppräknas i del A i bilaga I till det här direktivet, för varje avrinningsdistrikt eller del av ett avrinningsdistrikt inom medlemsstatens territorium, inbegripet deras koncentrationer i sediment och biota där så är lämpligt.

▼B

2. Referensperioden för beräkning av de föroreningsvärden som förs in i de register som anges i punkt 1 ska vara ett år mellan 2008 och 2010.

För prioriterade ämnen och föroreningar som omfattas av direktiv 91/414/EEG får värdena för registret dock beräknas som medelvärden för åren 2008, 2009 och 2010.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de register som upprättats i enlighet med punkt 1, inbegripet respektive referensperiod, i enlighet med rapporteringskraven i artikel 15.1 i direktiv 2000/60/EG.

4. Medlemsstaterna ska uppdatera sina register som en del av överynen av analyserna enligt artikel 5.2 i direktiv 2000/60/EG.

Referensperioden för fastställandet av värden i de uppdaterade registren ska vara det år som föregår analysens slutförande. För prioriterade ämnen och förorenande ämnen som omfattas av direktiv 91/414/EEG får värdena beräknas som medelvärden för de tre år som föregår slutförandet av analysen i fråga.

Medlemsstaterna ska offentliggöra de uppdaterade registren i sina uppdaterade förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt enligt vad som anges i artikel 13.7 i direktiv 2000/60/EG.

5. Kommissionen ska senast 2018 kontrollera att registrets värden för utsläpp och spill innebär framsteg mot efterlevnad av de mål rörande minskning eller upphörande som anges i artikel 4.1 a iv i direktiv 2000/60/EG, med förbehåll för artikel 4.4 och 4.5 i det direktivet.

▼M1**▼B***Artikel 6***Gränsöverskridande föroreningar**

1. En medlemsstat ska inte anses ha underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv till följd av att miljökvalitetsnormerna överskridits, om medlemsstaten kan visa att

- a) överskridandet av normerna berodde på en föroreningskälla utanför medlemsstatens nationella jurisdiktion,
- b) medlemsstaten på grund av sådana gränsöverskridande föroreningar inte kunde vidta effektiva åtgärder för efterlevnad av de tillämpliga miljökvalitetsnormerna, och
- c) medlemsstaten hade tillämpat de samordningsmekanismer som anges i artikel 3 i direktiv 2000/60/EG och i tillämpliga fall utnyttjat bestämmelserna i artikel 4.4–4.6 i det direktivet för de vattenförekomster som utsatts för gränsöverskridande förorening.

2. Medlemsstaterna ska använda den mekanism som anges i artikel 12 i direktiv 2000/60/EG för att ge nödvändig information till kommissionen vid sådana situationer som avses i punkt 1 i den här artikeln och lämna en sammanfattning av vidtagna åtgärder i samband med gränsöverskridande föroreningar i förvaltningsplanen för det berörda avrinningsdistriktet i enlighet med rapporteringskraven i artikel 15.1 i direktiv 2000/60/EG.

▼B*Artikel 7***Rapportering och översyn**

1. På grundval av rapporter från medlemsstaterna, inklusive rapporter enligt artikel 12 i direktiv 2000/60/EG och särskilt de rapporter som avser gränsöverskridande föroreningar, ska kommissionen pröva om det finns behov av att ändra befintliga rättsakter och att vidta ytterligare särskilda gemenskapsåtgärder, t.ex. utsläppskontroller.

2. Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet, inom ramen för den rapport som ska utarbetas i enlighet med artikel 18.1 i direktiv 2000/60/EG, om

- a) slutsatserna från den översyn som avses i punkt 1 i denna artikel,
- b) åtgärder som har vidtagits för att minska omfattningen av de blandningszoner som utsetts i enlighet med artikel 4.1 i detta direktiv,
- c) resultatet av den kontroll som avses i artikel 5.5 i detta direktiv,
- d) situationen när det gäller föroreningar som har sitt ursprung utanför gemenskapens territorium.

Kommissionen ska vid behov låta rapporten åtföljas av lämpliga förslag.

▼M1*Artikel 7a***Samordning**

1. För prioriterade ämnen som omfattas av förordning (EG) nr 1907/2006, (EG) nr 1107/2009 ⁽¹⁾, (EU) nr 528/2012 ⁽²⁾ eller direktiv 2010/75/EU ⁽³⁾ ska kommissionen, som en del av den regelbundna översyn av bilaga X till direktiv 2000/60/EG enligt artikel 16.4 i det direktivet, bedöma om nuvarande åtgärder på unionsnivå och i medlemsstaterna är tillräckliga för att uppnå miljö kvalitetsnormerna för prioriterade ämnen samt målet om att utsläpp och spill av prioriterade farliga ämnen ska upphöra eller stegvis elimineras i enlighet med artiklarna 4.1 a och 16.6 i direktiv 2000/60/EG.

2. Kommissionen ska, i enlighet med den tidtabell som fastställs i artikel 16.4 i direktiv 2000/60/EG, till Europaparlamentet och rådet avlägga rapport om resultatet av den bedömning som avses i punkt 1 i denna artikel och till rapporten bifoga eventuella lämpliga förslag, inklusive förslag till regleringsåtgärder.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

▼ M1

3. Om det av rapporten framgår att ytterligare åtgärder kan behövas på unionsnivå eller medlemsstatsnivå för att göra det lättare att följa direktiv 2000/60/EG beträffande ett visst ämne som godkänts i enlighet med förordning (EG) nr 1107/2009 eller förordning (EU) nr 528/2012 ska medlemsstaterna eller kommissionen med avseende på ämnet eller produkter som innehåller det ämnet tillämpa artikel 21 eller 44 i förordning (EG) nr 1107/2009 eller artikel 15 eller 48 i förordning (EU) nr 528/2012, beroende på vad som är lämpligt.

När det gäller ämnen som omfattas av förordning (EG) nr 1907/2006 ska kommissionen, om så är lämpligt, inleda det förfarande som avses i artikel 59, 61 eller 69 i den förordningen.

Vid tillämpning av de bestämmelser i de förordningar som avses i första och andra styckena ska medlemsstaterna och kommissionen ta hänsyn till alla eventuella riskbedömningar, socioekonomiska analyser och kostnads-nyttanalyser som föreskrivs i de förordningarna samt vilka alternativ som är tillgängliga.

*Artikel 8***Översyn av bilaga X till direktiv 2000/60/EG**

Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet resultaten av den regelbundna översyn av bilaga X till direktiv 2000/60/EG som föreskrivs i artikel 16.4 i det direktivet. Rapporten ska när det är lämpligt åtföljas av förslag om ändring av bilaga X som särskilt innefattar förslag för att fastställa nya prioriterade ämnen och prioriterade farliga ämnen eller för att fastställa vissa prioriterade ämnen som prioriterade farliga ämnen och för att fastställa motsvarande miljö kvalitetsnormer för ytvatten, sediment eller biota, beroende på vad som är lämpligt.

*Artikel 8a***Särskilda föreskrifter för vissa ämnen**

1. I de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som tagits fram i enlighet med artikel 13 i direktiv 2000/60/EG får medlemsstaterna, utan att det påverkar kraven i avsnitt 1.4.3 i bilaga V beträffande redovisning av den övergripande kemiska statusen och de mål och skyldigheter som fastställs i artiklarna 4.1 a, 11.3 k och 16.6 i det direktivet, tillhandahålla kompletterande kartor som redovisar informationen om den kemiska statusen för ett eller flera av följande ämnen fristående från den information för övriga ämnen som anges i del A i bilaga I till detta direktiv:

- a) Ämnena nr 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 och 44 (ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnen).
- b) Ämnena nr 34–45 (nyligen fastställda ämnen).
- c) Ämnena nr 2, 5, 15, 20, 22, 23 och 28 (ämnen för vilka reviderade, strängare miljö kvalitetsnormer fastställs).

▼ M1

Medlemsstaterna får även redovisa omfattningen av eventuella avvikelser från miljökvalitetsnormerna för de ämnen som avses i leden a–c i första stycket i förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt. Medlemsstater som tillhandahåller sådana kompletterande kartor ska sträva efter att säkerställa att de är jämförbara mellan olika avrinningsområden och på unionsnivå.

2. Medlemsstaterna får övervaka ämnena nr 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 och 44 i del A i bilaga I mindre intensivt än vad som krävs för prioriterade ämnen i enlighet med artikel 3.4 i detta direktiv och i bilaga V till direktiv 2000/60/EG, förutsatt att övervakningen är representativ och att det redan finns ett statistiskt tillförlitligt referensvärde tillgängligt när det gäller förekomsten av dessa ämnen i vattenmiljön. Som riktlinje, i överensstämmelse med artikel 3.6 andra stycket i det här direktivet, bör övervakning ske vart tredje år, såvida inte teknisk kunskap och expertutlåtande motiverar ett annat intervall.

*Artikel 8b***Bevakningslista**

1. Kommissionen ska upprätta en bevakningslista över ämnen för vilka unionsomfattande övervakningsdata ska samlas in, för att som ett komplement till data från bl.a. analys och översyn enligt artikel 5 och övervakningsprogram enligt artikel 8 i det direktivet stödja framtida prioriterande i enlighet med artikel 16.2 i direktiv 2000/60/EG.

Den första bevakningslistan får innehålla högst 10 ämnen eller grupper av ämnen, och den ska för varje ämne ange övervakningsmatris och möjliga analysmetoder som inte medför orimliga kostnader. Förutsatt att det finns analysmetoder som inte medför orimliga kostnader ska det högsta antal ämnen eller grupper av ämnen som kommissionen, vid varje uppdatering av bevakningslistan i enlighet med punkt 2, får lägga till listan med 10 ämnen öka med ett, upp till högst 14 vid varje enskild tidpunkt. De ämnen som ska inkluderas i bevakningslistan ska väljas ut bland ämnen för vilka tillgänglig information tyder på att de kan utgöra en betydande risk på unionsnivå för, eller via, vattenmiljön och för vilka övervakningsdata är otillräckliga.

Diklofenak (CAS-nr 15307-79-6), 17-beta-estradiol (E2) (CAS-nr 50-28-2) och 17-alfa-etinyloestradiol (EE2) (CAS-nr 57-63-6) ska föras upp på den första bevakningslistan för att samla in övervakningsdata för att underlätta fastställandet av lämpliga åtgärder för att hantera den risk som de ämnena utgör.

Vid urvalet av ämnen för bevakningslistan ska kommissionen ta hänsyn till all tillgänglig information, däribland

a) resultaten av den senaste regelbundna översynen av bilaga X till direktiv 2000/60/EG enligt artikel 16.4 i det direktivet,

b) forskningsprojekt,

▼ **M1**

- c) rekommendationer från de intressenter som avses i artikel 16.5 i direktiv 2000/60/EG,
- d) medlemsstaternas karakterisering av avrinningsdistrikt och resultaten av övervakningsprogrammen enligt artiklarna 5 respektive 8 i direktiv 2000/60/EG,
- e) produktionsvolym, användningsmönster, inneboende egenskaper (däribland i relevanta fall partikelstorlek), koncentrationer i miljön och effekter, inbegripet information som samlats in i enlighet med direktiv 98/8/EG, 2001/82/EG ⁽¹⁾ och 2001/83/EG ⁽²⁾ samt förordningarna (EG) nr 1907/2006 och (EG) nr 1107/2009.

2. Kommissionen ska upprätta den första bevakningslistan som avses i punkt 1 senast den 14 september 2014 och ska därefter uppdatera den var 24:e månad. Vid uppdatering av bevakningslistan ska kommissionen ta bort ämnen för vilka en riskbaserad bedömning i enlighet med artikel 16.2 i direktiv 2000/60/EG kan slutföras utan ytterligare övervakningsdata. En kontinuerlig övervakningsperiod för ett enskilt ämne på bevakningslistan får inte vara längre än fyra år.

3. Medlemsstaterna ska övervaka varje ämne på bevakningslistan vid utvalda representativa övervakningsstationer under minst en tolv månadersperiod. När det gäller den första bevakningslistan ska övervakningsperioden inledas den 14 september 2015 eller inom sex månader räknat från upprättandet av bevakningslistan, beroende på vilket som inträffar sist. Medlemsstaterna ska för varje enskilt ämne som införts på senare listor inleda övervakningen inom 6 månader efter det att ämnet tas upp på listorna.

Varje medlemsstat ska välja åtminstone en övervakningsstation, plus en station om medlemsstaten har minst en miljon invånare, plus det antal stationer som motsvarar medlemsstatens areal i km² delad med 60 000 (avrundat till närmaste heltal), plus det antal stationer som motsvarar medlemsstatens befolkningstal delat med fem miljoner (avrundat till närmaste heltal).

Vid urvalet av representativa övervakningsstationer, övervakningsfrekvens och övervakningstidpunkt för varje ämne ska medlemsstaterna beakta ämnets användningsmönster och möjliga förekomst. Övervakningsfrekvensen får inte vara mindre än en gång per år.

I de fall där en medlemsstat för ett visst ämne tillhandahåller tillräckliga, jämförbara, representativa och aktuella data från redan befintliga övervakningsprogram eller studier får den besluta att inte utföra någon ytterligare övervakning av det ämnet inom ramen för bevakningslistmekanismen, under förutsättning att ämnet också övervakats med hjälp av en metod som uppfyller kriterierna i de tekniska riktlinjer som kommissionen tagit fram i enlighet med artikel 8b.5.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

▼ M1

4. Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen resultaten av den övervakning som utförts enligt punkt 3. När det gäller den första bevakningslistan ska övervakningsresultaten rapporteras inom 15 månader från den 14 september 2015 eller inom 21 månader efter det att bevakningslistan upprättats, beroende på vilket som inträffar sist, och därefter var tolfte månad så länge ämnet finns kvar på listan. För varje ämne som införs i efterföljande listor ska medlemsstaterna rapportera övervakningsresultaten till kommissionen inom 21 månader efter det att ämnet tas upp på bevakningslistan, och därefter var tolfte månad så länge ämnet finns kvar på listan. Rapporten ska innehålla information om övervakningsstationernas representativitet och övervakningsstrategin.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter om upprättande och uppdatering av bevakningslistan enligt punkterna 1 och 2. Den får även anta tekniska format för rapportering av övervakningsresultat och tillhörande information till kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 9.2.

Kommissionen ska ta fram riktlinjer, inklusive tekniska specifikationer, för att underlätta arbetet med att övervaka ämnena på bevakningslistan och uppmanas att främja samordning av sådan övervakning.

*Artikel 8c***Särskilda föreskrifter för läkemedel**

I enlighet med artikel 16.9 i direktiv 2000/60/EG, och när det är lämpligt mot bakgrund av resultaten av dess undersökning under 2013 om de risker som läkemedel innebär för miljön och andra relevanta undersökningar och rapporter, ska kommissionen i möjligaste mån senast två år efter den 13 september 2013 utarbeta en strategi mot förorening av vatten genom läkemedel. Strategin ska, om så är lämpligt, innefatta förslag för att, i den utsträckning det behövs, göra det möjligt att ta hänsyn till läkemedlens miljöpåverkan på ett mer verkkningsfullt sätt som ett led i förfarandet för utsläppande av läkemedel på marknaden. Inom ramen för strategin ska kommissionen, om så är lämpligt, senast den 14 september 2017 föreslå åtgärder som, efter behov, ska vidtas på unionsnivå och/eller medlemsstatsnivå, för att hantera den eventuella miljöpåverkan från läkemedel, särskilt de som avses i artikel 8b.1, i syfte att minska utsläpp och spill av sådana ämnen till vattenmiljön, varvid hänsyn ska tas till folkhälsobehov och till de föreslagna åtgärdernas kostnadseffektivitet.

*Artikel 9***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 21.1 i direktiv 2000/60/EG. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

▼ M1

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

*Artikel 9a***Delegeringens utövande**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3.8 ska ges till kommissionen för en period av sex år från och med den 13 september 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sex år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Delegeringen av den befogenhet som avses i artikel 3.8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antagits enligt artikel 3.8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

▼ B*Artikel 10***Ändring av direktiv 2000/60/EG**

Bilaga X till direktiv 2000/60/EG ska ersättas med texten i bilaga II till det här direktivet.

*Artikel 11***Ändring av direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG**

1. Bilaga II till direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG och 84/491/EEG ska utgå.

▼B

2. Avdelning B i avsnitten I–XI i bilaga II till direktiv 86/280/EEG ska utgå.

*Artikel 12***Upphävande av direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG**

1. Direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG ska upphöra att gälla den 22 december 2012.

2. Före den 22 december 2012 får medlemsstaterna utföra övervakning och rapportering i enlighet med artiklarna 5, 8 och 15 i direktiv 2000/60/EG i stället för i enlighet med de direktiv som uppräknas i punkt 1 i den här artikeln.

*Artikel 13***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 13 juli 2010.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 15***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼ M1

BILAGA I

MILJÖKVALITETSNORMER FÖR PRIORITERADE ÄMNEN OCH
VISSA ANDRA FÖRORENINGAR

DEL A: MILJÖKVALITETSNORMER (MKN)

AA: årsmedelvärde

MAC: maximal tillåten koncentration

Enhet: [$\mu\text{g}/\text{l}$] för kolumnerna 4–7[$\mu\text{g}/\text{kg}$ våtvikt] för kolumn 8

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Andra ytvatten	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Andra ytvatten	MKN Biota ⁽¹²⁾
(1)	Alaklor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Bensen	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Bromerade difenyletrar ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	Kadmium och kadmium-föreningar (beroende på vattenhårdhetsklass) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (klass 1) 0,08 (klass 2) 0,09 (klass 3) 0,15 (klass 4) 0,25 (klass 5)	0,2	≤ 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	≤ 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	
(6a)	Koltetraklorid ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(7)	C10-13 kloralkaner ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Klorfeninfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Klorpyrifos (klorpyrifosetyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Andra ytvatten	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Andra ytvatten	MKN Biota ⁽¹²⁾
(9a)	Cyklodiena bekämpningsmedel: Aldrin ⁽⁷⁾ Dieldrin ⁽⁷⁾ Endrin ⁽⁷⁾ Isodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(9b)	DDT total ^{(7), (9)}	Ej tillämpligt	0,025	0,025	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(10)	1,2-diklore-tan	107-06-2	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(11)	Diklormetan	75-09-2	20	20	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(12)	Di(2-etylhexyl)-ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Hexaklorbensen	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Hexaklorbutadien	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Hexaklorcyklohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Bly och blyföreningar	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	Kvikksilver och kvikksilverföreningar	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naftalen	91-20-3	2	2	130	130	

▼ **M1**

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Andra ytvatten	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Andra ytvatten	MKN Biota ⁽¹²⁾
(23)	Nickel och nickelföreningar	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	Nonylfenoler (4-nonylfenol)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Oktylfenoler (4-(1,1',3,3'-tetrametylbetyl)-fenol))	140-66-9	0,1	0,01	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(26)	Pentaklorbensen	608-93-5	0,007	0,0007	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(27)	Pentaklorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	Polyaromatiska kolväten (PAH) ⁽¹¹⁾	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
	Bens(a)pyren	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	Benso(b)fluoranten	205-99-2	Se fotnot 11	se fotnot 11	0,017	0,017	se fotnot 11
	Benso(k)fluoranten	207-08-9	se fotnot 11	se fotnot 11	0,017	0,017	se fotnot 11
	Benso(g,h,i)perylen	191-24-2	se fotnot 11	se fotnot 11	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	se fotnot 11
	Indeno(1,2,3-cd)pyren	193-39-5	se fotnot 11	se fotnot 11	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	se fotnot 11
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetrakloretylen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(29b)	Triklloretylen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(30)	Tributyltennföreningar (Tributyltennkation)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	

▼M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Andra ytvatten	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Andra ytvatten	MKN Biota ⁽¹²⁾
(31)	Triklorbensener	12002-48-1	0,4	0,4	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(32)	Triklormetan	67-66-3	2,5	2,5	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(34)	Dikofol	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	Ej tillämpligt ⁽¹⁰⁾	Ej tillämpligt ⁽¹⁰⁾	33
(35)	Perfluoroktan-sulfonsyra och dess derivat (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	Kinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	Dioxiner och dioxinlika föreningar	Se fotnot 10 i bilaga X till direktiv 2000/60/EG			Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Summa PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 $\mu\text{g kg}^{-1}$ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	Aklonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cybutryn	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cypermترین	52315-07-8	8×10^{-5}	8×10^{-6}	6×10^{-4}	6×10^{-5}	
(42)	Diklorvos	62-73-7	6×10^{-4}	6×10^{-5}	7×10^{-4}	7×10^{-5}	
(43)	Hexabromcyklododekan (HBCDD)	Se fotnot 12 i bilaga X till direktiv 2000/60/EG	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167

▼ **M1**

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Andra ytvatten	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Andra ytvatten	MKN Biota ⁽¹²⁾
(44)	Heptaklor och heptakloreperoxid	76-44-8/ 1024-57-3	2×10^{-7}	1×10^{-8}	3×10^{-4}	3×10^{-5}	$6,7 \times 10^{-3}$
(45)	Terbutryn	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Denna parameter är miljö kvalitetsnormen uttryckt som ett medelvärde på årsnivå (AA-MKN). Om inte annat anges gäller den för den totala koncentrationen av alla isomerer.

⁽³⁾ Inlandsytvatten omfattar floder och sjöar och därmed sammanhängande konstgjorda eller kraftigt modifierade vattenförekomster.

⁽⁴⁾ Denna parameter är miljö kvalitetsnormen uttryckt som maximal tillåten koncentration (MAC-MKN). Där MAC-MKN anges som "ej tillämpligt" anses värdena på AA-MKN utgöra skydd mot kortvariga föroreningstoppar vid kontinuerliga utsläpp eftersom de är avsevärt lägre än de värden som tagits fram utifrån akut toxicitet.

⁽⁵⁾ För den grupp av prioriterade ämnen som utgörs av bromerade difenyletrar (nr 5) avser miljö kvalitetsnormen summan av koncentrationerna för kongener med numren 28, 47, 99, 100, 153 och 154.

⁽⁶⁾ För kadmium och kadmiumföreningar (nr 6) varierar miljö kvalitetsnormvärdet beroende på vattnets hårdhetsklass (klass 1: < 40 mg CaCO₃/l, klass 2: 40 till < 50 mg CaCO₃/l, klass 3: 50 till < 100 mg CaCO₃/l, klass 4: 100 till < 200 mg CaCO₃/l och klass 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Detta ämne är inte ett prioriterat ämne utan ett av de övriga föroreande ämnen för vilka MKN är lika med det värde som fastställts i den lagstiftning som gällde före den 13 januari 2009.

⁽⁸⁾ Ingen indikativ parameter anges för denna grupp av ämnen. Den eller de indikativa parametrarna ska fastställas med analysmetoden.

⁽⁹⁾ DDT total består av summan av isomererna 1,1,1-triklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etan (CAS-nr 50-29-3, EU-nr 200-024-3); 1,1,1-triklor-2(o-klorfenyl)-2-(p-klorfenyl)etan (CAS-nr 789-02-6, EU-nr 212-332-5); 1,1-diklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etylen (CAS-nr 72-55-9, EU-nr 200-784-6); och 1,1-diklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etan (CAS-nr 72-54-8, EU-nr 200-783-0).

⁽¹⁰⁾ Det finns inte tillräcklig information för att fastställa en MAC-MKN för dessa ämnen.

⁽¹¹⁾ För den grupp prioriterade ämnen som består av polyaromatiska kolväten (PAH) (nr 28) avser miljö kvalitetsnormen för biota och motsvarande AA-MKN i vatten koncentrationen av bens(a)pyren, på vars toxicitet de bygger. Bens(a)pyren kan ses som en markör för övriga PAH och bens(a)pyren behöver därför övervakas för jämförelse med miljö kvalitetsnormen för biota eller motsvarande AA-MKN i vatten.

⁽¹²⁾ Miljö kvalitetsnormen för biota avser fisk om inget annat anges. Ett alternativt biotataxon eller en annan matris kan övervakas i stället, så länge som den tillämpade MKN ger en likvärdig skyddsnivå. För ämnena nr 15 (fluoranten) och 28 (polyaromatiska kolväten [PAH]) avser miljö kvalitetsnormen för biota kräftdjur och blötdjur. För bedömning av kemisk status är det inte lämpligt att övervaka fluoranten och PAH i fisk. För ämne nr 37 (dioxiner och dioxinlika föreningar) avser miljö kvalitetsnormen för biota fisk, kräftdjur och blötdjur, i linje med avsnitt 5.3 i bilagan till förordning (EU) nr 1259/2011 av den 2 december 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1881/2006 vad gäller gränsvärden för dioxiner, dioxinlika PCB och icke dioxinlika PCB i livsmedel (EUT L 320, 3.12.2011, s. 18).

⁽¹³⁾ Dessa miljö kvalitetsnormer avser biotillgängliga koncentrationer av ämnena.

⁽¹⁴⁾ PCDD: polyklorerade dibenso-p-dioxiner; PCDF: polyklorerade dibensofuraner; PCB-DL: dioxinlika polyklorerade bifenyler; TEQ: toxiska ekvivalenter enligt WHO:s toxicitetsekvivalensfaktorer från 2005.

▼ **B**

DEL B: TILLÄMPNING AV DE MILJÖ KVALITETSNORMER SOM AVSES I DEL A

1. Kolumnerna 4 och 5 i tabellen: Vid tillämpning av AA-MKN på en ytvattenförekomst får, för varje representativ övervakningspunkt inom vattenförekomsten, det aritmetiska medelvärdet av de koncentrationer som uppmäts vid olika tidpunkter under året inte överstiga normens värde.

Beräkningen av det aritmetiska medelvärdet, den analytiska metod som tillämpas och, när en lämplig analytisk metod som uppfyller minimikraven saknas, metoden för tillämpning av en miljö kvalitetsnorm måste följa genomförandeakten om antagande av tekniska specifikationer för kemisk övervakning och kvaliteten på analytiska resultat i enlighet med direktiv 2000/60/EG.

▼ **M1**

2. Kolumnerna 6 och 7 i tabellen: Vid tillämpning av MAC-MKN på en ytvattenförekomst får den uppmätta koncentrationen vid de representativa övervakningspunkterna inom vattenförekomsten inte överskrida normens värde.

▼ M1

I enlighet med avsnitt 1.3.4 i bilaga V till direktiv 2000/60/EG får dock medlemsstaterna införa statistiska metoder, som percentilberäkning, för att säkerställa en godtagbar konfidensnivå och noggrannhet för bedömning av efterlevnaden av MAC-MKN. När medlemsstaterna gör detta ska de statistiska metoderna följa de detaljerade regler som fastställts i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 9.2 i det här direktivet.

3. De miljökvalitetsnormer för ytvatten som fastställs i denna bilaga uttrycks som totala koncentrationer i hela vattenprovet.

Med avvikelse från första stycket, i fråga om kadmium, bly, kvicksilver och nickel (nedan kallade *metaller*) jämförs miljökvalitetsnormen för vatten med upplöst koncentration, dvs. den upplösta fasen i ett vattenprov som erhållits genom filtrering genom ett 0,45 µm-filter eller motsvarande förbehandling, eller biotillgänglig koncentration, om sådan anges.

Medlemsstaterna får vid bedömning av övervakningsresultaten i jämförelse med de relevanta miljökvalitetsnormerna ta hänsyn till

- a) naturliga bakgrundskoncentrationer för metaller och deras föreningar, när en sådan koncentration hindrar efterlevnad av de relevanta miljökvalitetsnormerna,
- b) vattnets hårdhet, dess pH-värde, löst organiskt kol eller andra parametrar för vattenkvalitet som påverkar metallers biotillgänglighet, varvid de biotillgängliga koncentrationerna ska fastställas med hjälp av lämpliga modeller för biotillgänglighet.